

Introduktion till temat för Böneveckan 2009

”För samman dem” Hes 37:17

Böneveckans bibliska tema

Böneveckan för kristen enhet 2009 har rötter i kyrkornas erfarenhet i Korea, en erfarenhet som präglats av nationens delning. Kyrkorna har hämtat inspiration hos profeten Hesekiel, som också levde i en tragiskt delad nation och som längtade efter sitt folks enande.

Efter Babylons invasion och templets förstörelse i Jerusalem år 587 f Kr var Hesekiel bland dem som fördes i fångenskap till Babylon. Liksom Jeremia var han öppen i sin kritik mot de falska profeterna, som spred orealistiskt hopp. Han fick därför utstå motstånd och förakt från sina landsmän i exilen. Men han framhöll Guds trofasthet som grund för hopp och förnyelse, och att Guds folk skulle kunna enas.

Hesekiel fick två visioner som gav honom styrka. Den första visionen är mest känd, om de förtorkade benen som får liv igen genom att fyllas av Guds ande. (Hes 37:1-14)

Materialet till denna bönevecka bygger på den andra visionen, om två stavar som symboler för uppdelningen av Israel i ett Nordrike och ett Sydrike. ”För samman dem ...” (Hes 37:15-23)

Enligt Hesekiel var folkets uppdelning en följd av deras synd och bortvändhet från Gud. De skulle kunna bli ett folk igen genom att ångra sin synd och återvända till Gud. Men djupast är det Gud som förenar sitt folk genom att rena och förnya dem och befria dem från deras söndring. Denna förening innebär egentligen ett nyskapande, födelsen av ett nytt folk som ett hoppets tecken för andra folk, ja för hela mänskligheten.

Hoppets tema uttrycks också i en annan text som betyder mycket för kyrkorna i Korea: ”Se, Guds tält står bland människorna, och han skall bo ibland dem, och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem, och hans skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer, och ingen sorg och ingen klagan och ingen smärta skall finnas mer.” (Upp 21:3-4)

Kristna kan i Hesekiels vision se en föräning om vad Kristus kom att ge, nytt liv genom att besegra döden, i lydnad för Guds frälsande vilja. På korset för han oss samman.

De åtta dagarna

Baserad på den centrala texten hos Hesekiel ger oss de åtta dagarnas reflektioner under Böneveckan för Kristen enhet en djupare medvetenhet om hur kyrkans enhet är av vikt också för hela den mänskliga gemenskapens förnyelse. Med denna insikt följer ett stort ansvar: att alla de som bekänner Kristus som Herre ska försöka förverkliga hans bön ”att de alla skall bli ett ... Då skall världen tro på att du har sänt mig.” (Joh 17:21)

Därför börjar de åtta dagarna med en reflektion över de kristnas enhet. Med tanke på våra lärostrider och vår skandalösa historia av kristen splittring – och ibland till och med inbördes hat – ber vi att Gud, som andas liv i torra ben och med sina händer formar enhet mitt i vår mångfald, ska andas liv och försoning i vår torra och splittrade situation. Denna dag – och varje dag under veckan – inbjuds vi att be för situationer i vår värld där försoning behövs,

med särskild betoning på den roll som kristen enhet kan få för att åstadkomma denna försoning.

Dag 2 ber kyrkorna om att krig och våld ska betvingas och få ett slut. Vi ber att kristna – fredsfurstens efterföljare – ska kunna åstadkomma försoning baserad på hopp mitt i konflikterna. Dag 3 erbjuder en meditation över den stora klyftan mellan rika och fattiga. Vårt förhållningssätt till pengar och vår attityd till de fattiga är en måttstock på vårt lärjungaskap som Jesu efterföljare, han som kom för att befria oss och förkunna glädjens budskap för de fattiga, frihet för de fångna och rättvisa för alla.

Förbönen på Dag 4 innehåller bönen att kristna ska inse att endast tillsammans kan de skydda de gåvor som Gud ger oss i skapelsen: luften vi andas, jorden som bär frukt och skapelsen som förhärligar sin Skapare. Dag 5 ber vi om ett slut på de fördomar och den diskriminering som kännetecknar våra samhällen i dag. När vi inser att vår värdighet kommer från Gud, vittnar vår kristna enhet om den enhet som finns hos den som skapat var och en av oss till unika varelser, älskade av Gud. Vi är kallade att bygga ett rättvisans och kärlekens rike som respekterar olikhet, eftersom vi alla är ett i Kristus.

Dag 6 ber vi för alla som lider och för dem som betjänar dem. Psaltarpsalmerna hjälper oss att se att smärtans eller vredens rop till Gud kan vara ett uttryck för en djup och uppriktig relation till Gud. Kristen barmhärtighet gentemot dem som lider är ett tecken på gudsriket. Tillsammans kan kyrkorna spela en avgörande roll när det gäller att ge de sjuka det stöd de behöver, andligt och materiellt.

Dag 7 ber kristna som konfronteras med mångfald om enhet i Gud. Utan den enheten är det svårt att bygga ett fredens rike tillsammans med alla människor av god vilja. Vår förbönscirkel fullbordas Dag 8 när vi ber att saligprisningarnas anda ska besegra denna världs anda. Kristna bär på hoppet att allt ska bli nytt genom Kristus. Detta gör det möjligt för kristna att vara hoppets budbärare och försoningens hantverkare mitt under krig, fattigdom, diskriminering och andra sammanhang där människor lider och skapelsen våndas.

Gudstjänstordning

“För samman dem” (Hes 37:17)

Förslag till symbolisk gest

Gudstjänsten kan inledas med en procession fram till korset i kyrkans kor. De medverkande bär en bibel och trästavar. Under trosbekännelsen kan stavarna bindas samman två och två (Hes 37:17) framför korset. I kyrkor där dopfunten / dopgraven är centralt placerad kan denna symboliska gest även göras därtill som en påminnelse om dopet, vilket håller oss samman i Guds hand.

L: Ledare

A: Alla

SvPs: Den Svenska Psalmboken

Ps&S: Psalmer och Sånger

Psalm

(Förslag: Ps&S 791 / Psalmer i 2000-talet 918 eller SvPs / Ps&S 62)

Hälsningsord

- L. Vår Herres Jesu Kristi nåd, Guds kärlek och den helige Andes gemenskap vare med er alla
- A. *Och med din ande*

Syndabekännelse

L: I år har gudstjänsten förberetts av kristna i Korea, ett folk som är delat i två länder. Vi ska lyssna till profeten Hesekiel som i en syn såg hur Gud förde samman två trästavar. Vi samlas som kristna från splittrade gemenskaper och ber om förlåtelse för vår skandalösa brist på enhet och vår oförmåga att vara försoningens ambassadörer i världen. Vilka omvändelsens vägar måste vi ta, som enskilda och som kyrkor, för att uppnå en fullkomlig gemenskap i Kristus?

(Tystnad)

L: Ur djupen ropar jag till dig, Herre. Herre, hör mitt rop.

A: *Herre, vi ropar till dig, men ofta ropar vi med många röster.*

L: Lyssna när jag bönfäller dig!

A: *Vi vädjar om enhet men vill inte betala priset för försoning.*

L: Om du lade synder på minnet, Herre, vem kunde då bestå?

A: *Vem kunde bestå? Vi kommer inför dig med vår underlåtenhet att reagera mot*

världens lidande och splittring.

L: Men hos dig finns förlåtelse, och därför fruktar man dig.

A: *Kyrie eleison, Kriste eleison, Kyrie eleison.*

L: Jag väntar på Herren, jag längtar, jag hoppas få höra hans ord.

A: *Jag längtar efter Herren mer än väktarna efter morgonen.*

L: Hesekiel framför detta budskap från Herren: Jag skall rädda dem ur den trolöshet som de har gjort sig skyldiga till, och jag skall göra dem rena. Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud. De skall bli ett i min hand. Gud, du är vårt enda hopp.

A: *Hjälp oss att vara redskap för din försoning.*

Guds Ord

Hes 37:15-19, 22-24a

Psalm (Förslag: SvPs / Ps&s 102:3)

Rom 8:18-25

Halleluja (Sjungs. Förslag: Psalmer i 2000-talet 966 eller SvPs 679)

Joh 17:8-11

Predikan

Förbön

L: I tro ber vi till Gud – Fader, Son och helig Ande

A: *Herre hör vår bön (kan sjungas, mel. SvPs 681)*

L1: Låt oss be för våra lokala kristna gemenskaper, våra kyrkor och ekumeniska grupper; för dem som är närvarande här och för dem som saknas i vår gudstjänst i dag. Gud, förlåt oss när vi visar likgiltighet för varandra och läk de sår och motsättningar som skiljer oss från varandra.

L2: Låt oss be om en djupare förståelse för dopets gemenskap som gör oss till ett i Kristi kropp. Gud, stärk oss som enskilda och som gemenskap när vi fortsätter på vägen mot den enhet som du önskar för alla dina lärjungar.

A: *Herre hör vår bön*

L1: Låt oss be för våra andliga och kyrkliga ledare, att Anden må fortsätta att upplysa dem och ge dem nåd att verka i harmoni, glädje och kärlek.

L2: Låt oss be för alla styrande i det civila samhället. Gud, hjälp dem att arbeta för rättvisa och fred och ge dem visdom att se till allas behov, i synnerhet de mest utsatta och sårbara.

A: *Herre hör vår bön*

L1: Låt oss be för alla länder och samhällen som lever med djupa motsättningar och interna konflikter. Gud, vi tänker särskilt på Koreas folk, i nord och syd, att deras sökande efter enhet trots politiska skiljaktigheter och delning må bära frukt och bli ett hoppets tecken för alla som söker försoning mitt i söndringen.

L2: Låt oss tacka och be för dem som inspirerats av dig, Herre, har haft en viktig plats i vårt kristna liv och för alla som återspeglar din förlåtelse, medkänsla och kärlek. Må deras frikostiga gåvor inspirera vår egen önskan att ge och tjäna med våra liv.

A: *Herre hör vår bön*

L1: Låt oss be för alla som tillämpar evangeliet på vår tids stora etiska utmaningar. Gud, må vi vara och en lära oss att göra det vi kan för att dämpa de globala ekologiska katastrofer som leder till mänskligt lidande och hotar din skapelse.

L2: Låt oss be för alla kristna kyrkor om din hjälp, Gud, så att de en dag må kunna samlas runt bordet och dela nattvardens heliga gemenskap.

A: *Herre hör vår bön.*

Herrens bön

*A: Vår Fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske
på jorden så som i himlen.
Ge oss i dag det bröd vi behöver.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.
Ditt är riket,
din är makten och äran
i evighet. Amen*

Fridshälsning

L: Låt oss räkna varandra handen som ett tecken på vår vilja till fred och försoning.

Psalm (Förslag: SvPs / Ps&S 59:1 eller Ps&S 406a:1)

Trosbekännelse

L: Låt oss tillsammans bekänna vår tro med den nicenska trosbekännelsen.

A: Vi* tror på en enda Gud
allsmäktig Fader,
skapare av himmel och jord,
av allt synligt och osynligt.

Vi tror på en enda Herre, Jesus Kristus,
Guds ende Son,
född av Fadern före all tid,
ljus av ljus,
sann Gud av sann Gud,
född, inte skapad,
av samma väsen som Fadern,
på honom genom vilken allt blev till;
som för oss människor och vår frälsning
steg ner från himlen.
blev människa av kött och blod
genom den heliga Anden och jungfrun Maria,
korsfästes för vår skull under Pontius Pilatus,
led döden och begravdes,
uppstod på tredje dagen
i enlighet med skrifterna,
steg upp till himlen,
sitter på Faderns högra sida
och skall återvända i härlighet
för att döma levande och döda,
och vars välde aldrig skall ta slut.

Vi tror på den heliga Anden,
som är Herre och ger liv,
som utgår från Fadern,
som tillbeds och äras med Fadern och Sonen
och som talade genom profeterna.
Vi tror på en enda, helig,
universell/katolsk** och apostolisk kyrka.
Vi erkänner ett enda dop
till syndernas förlåtelse.
Vi väntar på de dödas uppståndelse
och den kommande världens liv.
Amen.

*"Vi" kan ersättas med "jag".

** Valet mellan "universell" och "katolsk" överläts åt respektive församling.

Avslutning

L1: “Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andemakter, varken något som finns eller något som kommer, varken krafter i höjden eller krafter i djupet eller något annat i skapelsen skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår herre.” (Rom 8:38-39)

L: Vi lämnar detta gudstjänstrum och återvänder till våra egna omständigheter. Låt oss gå stärkta i vår tro och vårt hopp, ty Gud, vår Fader, har gjort allting nytt i Jesus Kristus. Han sänder oss ut att vittna om hans kärlek och ta del i den nya skapelsen. Må Gud, som känner och vet vår glädje, vår vrede och vår smärta, leda oss alltid och må vi vara djarva och trogna och leva ett värdigt kristet liv.

A: *Herre bliv kvar hos oss.*

Välsignelsen

L: Bröder och systrar i tron som har samlats här idag och vill vara tecken på försoning genom kraften från Kristi kors, tag emot välsignelsen.

Välsignelsen

Psalm (*Förslag SvPs / Ps&S 62 eller Ps&S 329*)

“För samman dem” (Hes 37)

Dag 1

Ansikte mot ansikte med nya och gamla motsättningar

Hes 37:15-19, 22-24a	Ett i din hand
Ps 103:8-18	Barmhärtig och nådig är Herren, ... rik på kärlek
1 Kor 3:3-7, 21-23	Ofördragsamhet och strid hos er ... ni tillhör Kristus
Joh 17:17-21	Att de alla skall bli ett ... då skall världen tro

Kommentar

Kristna är kallade att vara redskap för Guds orubbliga och försonande kärlek i en värld som kännetecknas av splittring och främlingskap av olika slag. Döpta i Faderns, Sonens och den heliga Andens namn bekänner vi vår tro på Kristus som korsfäst och uppstånden. Vi är ett folk som tillhör Kristus, ett folk som sänts ut att vara Kristi kropp *i och för* världen. Kristus bad om detta för sina lärjungar: att de må bli ett, *för att världen ska tro*.

Oenighet mellan kristna i grundläggande frågor som gäller tro och lärjungaskap skadar allvarligt vår förmåga att vittna för världen. Det kristna budskapet fördes till Korea, liksom till många andra länder, av olika röster som gav motsägelsefulla tolkningar av evangeliet. Vi frestas lätt att betrakta dagens splittring och bakomliggande konflikter som ett naturligt arv från vår kristna historia istället för en intern motsägelse till budskapet att Gud har försonat världen i Kristus.

Hesekiels vision av hur två trästavar, inristade med namnen på det gamla Israels delade riken, blir *ett* i Guds hand är en mäktig bild av Guds förmåga att bringa försoning och hjälpa ett djupt splittrat folk med det som man inte kan åstadkomma på egen hand. För söndrade kristna är det en mycket stark metafor som pekar fram mot den källa till försoning som är kärnan i den kristna förkunnelsen. På de två trästycken som bildar Kristi kors tar historiens Herre på sig mänsklighetens sår och motsättningar. I Jesu fullkomliga utgivande av sig själv på korset förenar han mänsklig synd och Guds frälsande, orubbliga kärlek. Att vara en kristen är att genom dopet få del i denna död genom vilken Herren i sin gränslösa barmhärtighet etsar en sårad mänsklighets namn på korsets trä. På så sätt håller han oss fast och återupprättar vår relation med Gud och med varandra.

Kristen enhet är en gemenskap baserad på att vi tillhör Kristus och Gud. När vi helgas alltmer i Kristus upplever vi försoning i den heliga Andens kraft. Bön om kristen enhet är ett erkännande av vår tillit till Gud, att vi vill öppna oss helt för Guds Ande. Tillsammans med våra andra insatser för kristen enhet – dialog, gemensamt vittnesbörd och mission – är bön om enhet ett speciellt redskap genom vilket den heliga Anden synliggör försoningen i Kristus i den värld Kristus kom för att rädda.

Bön

Barmhärtige Gud, du har älskat och förlåtit oss i Kristus och sökt försona hela mänskligheten genom din frälsande kärlek.

Se med nåd på oss som arbetar och ber om enhet för splittrade kristna gemenskaper.

Låt oss uppleva att vi är bröder och systrar i din kärlek. Må vi bli ett, ett i din hand. Amen.

“För samman dem”

Dag 2

Ansikte mot ansikte med krig och våld

Jes 2:1-4

Aldrig mer övas för krig

Ps 74:18-23

Glöm inte dina hjälplösa för alltid

1 Petr 2:21-25

Genom hans sår har ni blivit botade

Matt 5:38-48

Be för dem som förföljer er

Kommentar

Krig och våld utgör fortfarande stora hinder för den enhet som Gud önskar för mänskligheten. När allt kommer omkring är krig och våld resultat av den oläkta söndring som existerar inom oss själva och den mänskliga arrogans som hindrar oss från att hitta tillbaka till den sanna grunden för vår existens.

Koreas kristna längtar efter att den mer än 50-åriga separationen mellan Nord- och Sydkorea ska få ett slut och efter att fred ska skapas i resten av världen. Osäkerheten på den koreanska halvön speglar inte bara smärtan hos den enda nation i världen som fortfarande är delad utan är också en symbol för de söndringens, fiendskapens och hämndens mekanismer som hemsöker mänskligheten.

Vad kan göra slut på detta kretslopp av krig och våld? Jesus visar på den kraft som kan stoppa den onda cirkeln av våld och orättvisa även i de mest brutala situationer. När hans lärjungar reagerar på världens sätt med våld och raseri undervisar han paradoxalt om att avstå från våld. (Matt 26:51-52)

Jesus avslöjar sanningen om mänskligt våld. Trogen sin Fader dör han på korset för att rädda oss från synd och död. Korset avslöjar den mänskliga naturens inneboende paradox och konflikt. Jesu våldsamma död, där mänsklig synd, våld och krig spikas fast på korset, utgör början på en ny skapelse

Jesus Kristus lär oss ickevåld som är baserat på mer än enbart humanism. Han lär oss att Guds skapelse ska återupprättas, lär oss hoppas och tro på att en ny himmel och en ny jord ska komma till slut. Detta hopp, som är grundat på Jesu seger på korset över döden, ger oss mod att hålla ut i vår strävan efter kristen enhet och i kampen mot krig och våld av alla slag.

Bön

Herre, du som gav dig själv på korset för att ena hela mänskligheten, vi överlämnar till dig vår mänskliga natur, så vanställd av egoism, arrogans, högmod och vrede.

Herre, överge inte de förtryckta som lider av våld, vrede och hat av alla slag, offer för falska läror och motstridiga ideologier.

Herre, öppna din famn för oss med förbarmande och vårda dig om ditt folk, så att vi får uppleva den fred och glädje som hör samman med din skapelse.

Herre, låt alla kristna arbeta tillsammans för att förverkliga *din* rättvisa, inte vår.

Ge oss mod att hellre hjälpa andra bära sitt kors än lägga vårt eget på deras skuldror.

Herre, ge oss kunskap att behandla våra fiender med kärlek i stället för hat. Amen.

“För samman dem”

Dag 3

Ansikte mot ansikte med orättvisa och fattigdom

3 Mos 25:8-14

Friåret som befriar

Ps 146

Han ger de förtryckta deras rätt

1 Tim 6:9-10

Kärleken till pengar är roten till allt ont

Luk 4:16-21

Jesus och nådens år som befrielse

Kommentar

Vi ber att Guds rike ska komma. Vi längtar efter en värld där människor, i synnerhet de fattigaste, inte dör i förtid. Men det ekonomiska systemet i världen idag förvärrar de fattigas situation och den sociala ojämlikheten.

Världssamhället står idag inför en växande osäkerhet på arbetsmarknaden och dess konsekvenser. Dyrkan av marknaden (profiten) tycks därför – liksom kärleken till pengar enligt författaren till Första Timotheosbrevet – vara ”roten till allt ont”. Vad kan och måste kyrkorna göra i detta sammanhang? Låt oss studera det bibliska temat ”nådens år” som Jesus påminde om för att förklara sitt uppdrag.

Under nådens år skulle, enligt Tredje Mosebokens text, frihet proklameras; ekonomiska invandrare kunde återvända till hem och familj; om någon hade förlorat all sin egendom kunde han bo bland folket som en invandrare. Pengar fick inte lånas ut mot ränta eller mat säljas med förtjänst.

Friåret innebar en gemensam samhällsetik: slavar befriades och fick återvända hem, ekonomiska rättigheter återinfördes och skulder avskrevs. För dem som var offer för orättvisa sociala strukturer betydde det laglig upprättelse och återställande av deras försörjningsmöjligheter.

Prioriteringarna i dagens värld, där ”mer pengar” ses som livets högsta mål och värde, kan bara leda till döden. Som kyrkor är vi kallade att motverka detta genom att leva tillsammans i friårets anda och sprida denna goda nyhet i Kristi efterföljd. Allteftersom kristna upplever helande i sina splittrade relationer blir de mer lyhörda för andra motsättningar som skadar mänskligheten och skapelsen.

Bön

Rättvisans Gud, det finns platser i denna värld som har mat i överflöd, och andra där det inte finns tillräckligt och där de svältande och sjuka är många.

Fredens Gud, det finns människor i denna värld som tjänar på våld och krig och andra som på grund av krig och våld tvingas lämna sina hem och bli flyktingar.

Barmhärtighetens Gud, hjälp oss att förstå att vi inte kan leva bara av pengar men att vi kan leva av Guds ord.

Hjälp oss förstå att vi bara kan få liv och sann välfärd genom att älska Gud och lyda hans vilja och undervisning.

Vi ber i vår Herres Jesu Kristi namn. Amen.

“För samman dem”

Dag 4

Ansikte mot ansikte med den ekologiska krisen

1 Mos 1:31-2:3	Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott
Ps 148:1-5	Han befallde och de skapades
Rom 8:18-23	Skapelsens förstörelse
Matt 13:31-32	Det minsta av alla frön

Kommentar

Gud skapade vår värld med vishet och kärlek, och när det stora skapelseverket var fullbordat såg Gud att det var gott.

Idag står världen emellertid inför en allvarlig ekologisk kris. Jorden lider av global uppvärmning på grund av vår omåttliga energikonsumtion. Skogsområdena på vår planet har minskat med 50 procent under de senaste 40 åren, alltmedan öknarna växer allt snabbare. Tre fjärdedelar av allt levande i havet har redan försvunnit. Varje dag dör mer än 100 arter ut och denna förlust av biologisk mångfald utgör ett allvarligt hot mot mänskligheten. Med aposteln Paulus kan vi intyga: allt skapat har lagts under tomhetens välde; skapelsen ropar som i födslovåndor.

Vi kan inte förneka att människorna bär ett tungt ansvar för miljöförstörelsen. Deras otyglade girighet kastar en dödens skugga över hela skapelsen.

Kristna måste göra sitt yttersta för att tillsammans rädda skapelsen. Inför denna väldiga uppgift måste de göra gemensam sak. Det är endast *tillsammans* som de kan skydda Skaparens verk.

Det är omöjligt att ignorera den centrala plats som naturen intar i Jesu liknelser och undervisning. Kristus visar respekt även för det minsta frö. Med den bibliska visionen av skapelsen som utgångspunkt kan kristna ge ett entydigt bidrag till den pågående debatten om vår planets framtid.

Bön

Gud, vår Skapare, världen skapades genom ditt Ord och du såg att den var god.
Men idag dödar och förstör vi vår miljö.
Hjälp oss att ångra vår girighet och hjälp oss att vårda allt du har gjort.
Tillsammans vill vi skydda din skapelse. Amen.

“För samman dem”

Dag 5

Ansikte mot ansikte med diskriminering och fördomar

Jes 58:6-12

Vänd inte dina egna ryggen

Ps 133

Vad det är gott och ljuvligt att bröder är tillsammans

Gal 3:26-29

Alla är ni ett i Kristus Jesus

Luk 18:9-14

Till några som litade på att de själva var rättfärdiga

Kommentar

I begynnelsen var människorna som skapats till Guds avbild ett i hans hand. Men synden kom in i människornas hjärtan och sedan dess har vi skapat alla möjliga fördomar. På ett ställe handlar det om ras och etnisk identitet, på ett annat är sexuell identitet eller helt enkelt kön orsak till diskriminering. På andra platser är funktionshinder eller en viss religionstillhörighet skäl att stängas ute. Alla dessa exempel på diskriminering är avhumaniserande och källa till konflikt och stort lidande.

Under sin jordiska verksamhet visade Jesus en särskild känslighet för alla människors lika värde . Han fördömde ständigt all slags diskriminering och det högmod den väckte hos somliga av hans samtida. De rättfärdiga är inte alltid de man inbillar sig. Förakt hör inte hemma i de troendes hjärtan.

Psalm 133 liknar glädjen över gemenskapen med systrar och bröder vid en fin olja eller berget Hermons dagg. Vi kan smaka denna glädje med våra systrar och bröder närhelst vi överger våra fördomar mot andra i vår ekumeniska gemenskap.

Återupprättandet av mänsklighetens enhet är alla kristnas gemensamma uppdrag. Tillsammans måste de kämpa mot all slags diskriminering. Det är också deras gemensamma hopp, eftersom alla är ett i Kristus. Det är inte längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna.

Bön

Gud, hjälp oss att känna igen diskriminering och marginalisering som skadar våra samhällen.

Led vår blick och hjälp oss känna igen våra egna fördomar.

Lär oss att förvisa allt förakt och smaka glädjen av att leva tillsammans i enhet. Amen.

“För samman dem”

Dag 6

Ansikte mot ansikte med sjukdom och lidande

2 Kung 20:1-6

Herre, tänk på mig

Ps 22:1-11

Varför har du övergivit mig?

Jak 5:13-15

Bön i tro skall rädda den sjuke

Mark 10:46-52

Jesus frågade: Vad vill du att jag skall göra för dig?

Kommentar

Hur ofta möter inte Jesus sjuka och är beredd att hela dem!

Något som förenar alla våra åtskilda kyrkor och samfund är medvetenheten om vår Herres medlidande med de sjuka. Kristna har alltid följt hans exempel genom att bota de sjuka, bygga sjukhus och kliniker, driva läkarmission och vårda sig om inte bara Guds barns själar utan även deras kroppar.

Detta är inte ett självklart gensvar. De friska tenderar att ta sin hälsa för given och glömma dem som inte kan delta i det reguljära samhällslivet för att de är sjuka eller handikappade. Och de sjuka? De kan känna sig utestängda från Gud och från hans närvaro, välsignelse och helande kraft.

Hiskias djupt rotade tro bär honom under sjukdom. I sorgens tid finner han ord som påminner Gud om hans nåd. Ja, de som lider kan också använda Bibelns ord för att ropa till Gud och kämpa med Gud: Varför har du övergivit mig? När en ärlig relation med Gud är väl etablerad, baserad på uttryck för trofasthet och tacksamhet under de goda tiderna, ger den utrymme även för böner som uttrycker sorg, smärta eller vrede när så behövs.

De sjuka är inte objekt och står inte bara på mottagarsidan ifråga om omsorg; tvärtom är de trossubjekt, som lärjungarna får lära sig i berättelsen i Markusevangeliet. Lärjungarna vill vandra vidare längs vägen med Jesus, och den sjuke mannen i utkanten av folkhopan ignoreras. När han ropar avleder han uppmärksamheten från deras mål. Vi är vana vid att ha omsorg om de sjuka, men vi är inte lika vana vid att de ropar högt och stör oss. Idag gäller deras rop kanske medicin till överkomliga priser i fattiga länder, vilket snuddar vid frågan om patent och lönsamhet. Lärjungarna som ville hindra den blinde mannen från att komma nära Jesus måste i stället bli budbärare för Herrens annorlunda och kärleksfulla svar: Kom, han kallar på dig.

Det är bara när lärjungarna för den sjuke till Jesus som de förstår vad Jesus vill: ta tid att möta och tala med den sjuke, fråga vad han vill och behöver. En helande gemenskap kan växa fram när de sjuka upplever Guds närvaro genom en ömsesidig relation med sina systrar och bröder i Kristus.

Bön

Gud, lyssna till människorna när de ropar till dig i sjukdom och smärta.

Må de friska tacka dig för sin hälsa,

och må de tjäna de sjuka med kärleksfulla hjärtan och öppna händer.

Gud, låt oss alla leva av din nåd och försyn och bli en verkligt helande gemenskap som prisar dig tillsammans. Amen.

“För samman dem”

Dag 7

Ansikte mot ansikte med religionernas mångfald

Jes 25:6-9	Detta är vår Gud, den räddare vi hoppades på
Ps 117:1-2	Prisa Herren, alla folk
Rom 2:12-16	Lagens görare skall bli rättfärdiga
Mark 7:24-30	För de ordens skull kan du gå hem lycklig

Kommentar

Nästan varje dag hör vi talas om våld i olika delar av världen mellan människor av olika tro. Korea är emellertid en plats där olika trosåskådningar – buddhistisk, kristen, konfuciansk – mestadels lever tillsammans i fred.

I en väldig lovsång talar profeten Jesaja om hur alla tårar ska torkas och ett gästabud hållas för alla folk och nationer. En dag, betygar profeten, ska jordens alla folk prisa Gud och glädjas över den frälsning han erbjuder. Herren, den räddare vi hoppades på, är värd för detta eviga gästabud i Jesajas lovsång.

När Jesus möter en icke-judisk kvinna som vädjar om helande för sin dotter, nekar han först att hjälpa henne, i överraskande ordalag. Kvinnan insisterar, med liknande ord: “men hundarna under bordet äter smulor som barnen lämnar kvar”. Jesus bekräftar hennes insikt om hans uppdrag till både judar och icke-judar och skickar iväg henne med löfte om att hennes dotter ska bli frisk.

Kyrkorna är engagerade i dialog om kristen enhet. På senare år har dialog också utvecklats med människor av annan tro, i synnerhet “Bokens folk” (judendom och islam). Dessa möten är inte bara informativa utan bidrar också till respekt och goda relationer mellan grannar och bygger fred där konflikt råder. Om vårt kristna vittnesbörd är enstämmigt tack vare vår tro på Kristus, blir vårt motstånd mot fördomar och konflikter desto effektivare. Och om vi lyssnar uppmärksamt till våra grannar som har en annan tro, kan vi lära oss mer om Guds allomfattande kärlek *till alla människor* och om Guds rike?

Dialog med andra kristna bör inte leda till att man förlorar sin egen kristna identitet utan till glädje över att vi lyder Jesu förbön om att vi må bli ett som han är ett med Fadern. Enhet kommer inte idag eller ens i morgon, men tillsammans med andra troende är vi på väg mot den kärlek och frälsning som är vårt slutliga och gemensamma mål.

Bön

Gud, vi tackar dig för den vishet vi lär i ditt Ord.

Ge oss mod att öppna våra hjärtan och våra sinnen för medmänniskor från andra kristna samfund och andra religioner, nåd att överbygga murar av likgiltighet, fördomar och hat, och en vision om slutet, när kristna får gå tillsammans till det sista gästabudet, när tårar och tvedräkt besegras av kärlek. Amen.

Dag 8

“För samman dem” En kristen proklamation om hopp i en splittrad värld

Hes 37:1-14	Jag skall öppna era gravar
Ps 104:24-34	Du gör jorden ny
Upp 21:1-5a	Se, jag gör allting nytt
Matt 5:1-12	Saliga är ni ...

Kommentar

Jag skall fylla er med ande och ge er liv. Den tro som är grundad på Bibeln genomsyras av ett radikalt hopp om att Gud har sista ordet i historien och att Guds sista ord inte är dömande utan nyskapande. Som framgått av de föregående dagarnas meditationer lever vi kristna i en värld som kännetecknas av splittring och främlingskap av olika slag. Trots detta har kyrkan en hoppfull inställning, grundad inte på vad människor kan göra utan på Guds makt och hans orubbliga önskan att förvandla söndring och splittring till enhet och helhet och dödsbringande hat till livgivande kärlek. Koreas folk försätter att lida av den nationella tudelningens tragiska konsekvenser, men även där flödar det kristna hoppet över.

Det kristna hoppet lever vidare även mitt under det djupaste lidande, därför att det har sitt ursprung i Guds orubbliga kärlek som uppenbarades genom Kristi kors. Hoppet uppstår med Jesus ur graven när döden och dess makt är övervunnen. Det sprids genom den heliga Andens utgjutande vid pingsten, som förnyar jordens anlete. Den uppståndne Kristus är början på ett nytt och sant liv. Hans uppståndelse förkunnar slutet på den gamla världsordningen och sår frön till en ny, evig skapelse, där alla är försonade genom honom och där Gud är allt i alla.

Se, jag gör allting nytt. Det kristna hoppet börjar med skapelsens förnyelse, som uppfyller Guds ursprungliga skapelsesyfte. I Uppenbarelsboken 21, säger Gud: “*Se, jag gör allting nytt.*” Det kristna hoppet innebär inte en lång och passiv väntan på världens undergång utan en längtan efter denna förnyelse som började redan vid uppståndelsen och pingsten. Det är inte ett hopp om historiens apokalyptiska höjdpunkt då vår värld kollapsar, utan snarare ett hopp om den fundamentala och radikala världsomvälvning som vi redan känner till. Guds omstart gör slut på världens synd, motsättningar och ändlighet och förvandlar skapelsen så att den kan ha del i Guds ära och Guds evighet.

När kristna samlas för att be om enhet inspireras och uppehålls de av detta hopp. Kraften i bönen om enhet kommer ur den kraft med vilken Gud förnyar skapelsen. Dess vishet kommer från den heliga Anden som andas nytt liv i torra ben och väcker dem till liv. Dess integritet är avhängig vår vilja att öppna oss helt för Guds vilja och låta oss förvandlas till verktyg för den enhet som Kristus önskar för sina lärjungar.

Bön

Nådens Gud, du är alltid hos oss, mitt i lidande och kaos och kommer att vara med oss till tidens slut.

Hjälp oss att vara ett folk som är genomsyrat av hopp, som lever ut saligprisningarna och som verkar för den enhet som du vill se. Amen.

Den ekumeniska situationen i Korea

För att förstå den ekumeniska situationen i Korea måste man också förstå Koreas nationella historia och dess folk.

Korea blev en nation 2333 f Kr och har varit en homogen befolkningsgrupp sedan dess. Från 1910 till 1945 var Korea ockuperat av japanerna. Koreanernas kamp för frihet kröntes med framgång i och med andra världskrigets slut.

När det yttre hotet var avvärvat stod det klart att där fanns en inre politisk och ideologisk konflikt som resulterade i en splittring mellan det kommunistiska Nordkorea och det demokratiska Sydkorea. Denna konflikt ledde till Koreakriget 1950-53. Vid dess slut var landet delat och mellan de bägge länderna löpte en demilitariserad zon.

Öräkneliga familjer har blivit delade och förlorat kontakten till följd av detta. Trots att det nyligen gjorts vissa öppningar för splittrade familjer att återse varandra, lever de flesta i ovisshet om vad som hänt deras anförvanter. Alla koreaner delar dessa familjers sorg och såret går djupt i den nationella stoltheten och självkänslan.

En gemensam deklarationen 1972 markerade ett första steg mot samtal och försoning. På ett toppmöte i juni 2000 möttes den sydkoreanske presidenten Kim Dae-Jung och den nordkoreanske ledaren Kim Jong-II, vilket resulterade i ytterligare en gemensam deklaration. Detta har lett till en öppning vad gäller samarbete mellan de båda länderna kring bistånd samt kulturellt, religiöst, akademiskt och ekonomiskt utbyte.

Även kyrkorna har arbetat för försoning ifrån sitt perspektiv. Redan i slutet av 1980-talet uttalade sig både Koreas Kristna Råd (NCC-Korea) och Koreas Katolska Biskopskonferens (CBCCK) för nationell försoning. Till följd av detta grundades flera nya församlingar i Nordkorea och gudstjänster började firas där.

Trots alla försök som gjorts för att nå fred och försoning på den koreanska halvön finns en djup underström av konflikt, splittring och konfrontation. För att nå fred och enhet måste man finna vägar att enas kring sådana frågor som konflikten mellan liberalism och socialism, gapet mellan välfärd och fattigdom, och förtrycket av tro och religion.

Det finns en mur mellan de två folken i norr och söder, en mur som verkar svår att riva. Men hoppet om och längtan efter sammanslagning delas av båda sidor, och man sjunger samma sång som uttryck för detta hopp: "*Uri Ui Sowon Eun Tongil*". Även om de står inför många skiljaktigheter och konflikter, hoppas alla koreaner på ett enande av den koreanska halvön i fred och försoning. Som kristna hoppas och väntar vi på den dag då Gud ska förena alla som varit åtskilda, så att vi kan prisa och tacka Gud för detta verk av försoning och nyskapelse.

Katolska kyrkan kom till Korea i slutet av 1700-talet och den protestantiska kyrkan ett århundrade senare. Den ekumeniska rörelsen i Korea har sina rötter i Andra Vatikankonciliet (1962-1965) och dess dekret om ekumenik. I de ekumeniska samtalen nuförtiden deltar kyrkor från de ortodoxa, katolska, presbyterianska, metodistiska, anglikanska och lutherska traditionerna. Där ingår också kyrkor från Nordkorea. Idag arrangeras många olika ekumeniska samlingar för teologer och lekfolk.

I december 2006 företog katolska och protestantiska kyrkoledare en pilgrimsfärd till Kyrkornas Världsråd i Genève, till den ekumeniske patriarken i Konstantinopel och till påven i Rom. Under denna resa fick man uppdraget att utarbeta materialet för Böneveckan för kristen enhet 2009.

Den ekumeniska arbetsgruppen valde att fokusera på Hes 37:15-23, en bibeltext som påminner om situationen på den koreanska halvön, den enda delade nationen i världen idag.

Det nuvarande läget på den koreanska halvön hindrar koreaner i den ena delen från att kommunicera med sina föräldrar, barn, syskon, släktingar och vänner i den andra delen och utgör en oacceptabel situation som måste övervinnas. Den politiska situationen i Nordkorea hindrar människor från att välja religion och innebär samvetsförtryck. Men förhållanden som präglas av konfrontationer, fiendskap, konflikter, våld och krig och som har sin rot i motsättningar på grund av religion, ras eller etnisk tillhörighet, är inte begränsade till den koreanska halvön utan uppträder på många håll i vår värld idag. Därför bör Koreas erfarenhet av söndring och lidande vara relevant för kristna och samhället i stort i hela världen. De kristna i Korea (katoliker, protestanter och ortodoxa) arbetar för det gemensamma goda – att uppnå riktig fred på den koreanska halvön – tillsammans med människor av annan tro, det vill säga buddhister, konfucianer och andra traditionella religioner.

Under Böneveckan för kristen enhet 2009 uppmanas vi att be om enhet och fred, ett viktigt ansvar för kristna i denna värld. Hoppet bakom denna bön är att alla människor på jorden ska bli Guds folk, Gud ska vara deras Gud, och människorna ska glädjas åt lycka och välgång när motsättningar, konflikter och söndring övervunnits och enhet uppnåtts. Kristna måste be med tålamod tills *“en ny himmel och en ny jord”* förverkligats: *“Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud.”* (Hes 37:23)

Översättning:

Ragni Lantz samt en referensgrupp från Uppsala Kristna Råd